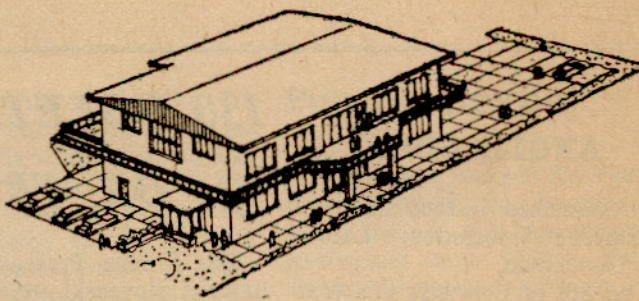
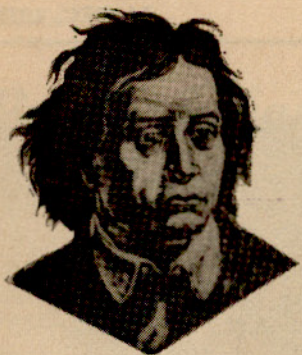

Avstralski SLOVENEK

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.
Cena 50 c.

Year-letó 1

Marec-March, 1979

No-št. 1

Registered for posting as a publication Category B.

U V O D

DRAGI ČLANI.

Predstavljamo Vam prvo kopijo našega novega in lastnega Društvenega lista "avstralski SLOVENEK", kateri bo po vsej verjetnosti izhajal vsak mesec. S tem upamo, bomo zadovoljili vse tiste naše člane, kateri zaradi opravičenih razlogov ne morejo obiskovati naš dom tako pogosto, ter so vse novice in dogodki v sedanjem primeru, ostale poznane le v ožjih krogih stalnih obiskovalcev, ker rednega tiska nismo imeli.

Slovensko Društvo Sydney, danes šteje 360 članov, katerim se pridružujejo novi iz tedna v teden, torej čas je, da izdamo svoj društveni časopis, v katerem naj bi usmerjevali slovensko kulturo v najširšem pomenu. Skrb za materinski jezik in pesem, za ohranitev narodnih tradicij in slovenske kulture, je največja naloga, tako starejših, kot mlajših slovenskih društev po svetu. Naša želja je, da bi naša kulturna dejavnost povezovala med seboj bolj kot kdajkoli poprej tukaj v Australiji.

Slovinci imamo do naše narodne kulture poseben odnos, saj se je tudi drugače odvijal boj za našo mednarodno priznanje kulturnih prizadevanj. Izredno bomo hvaležni tudi Vašega odziva, na naše uredništvo, da nam sproti izražate želje po reportažah, saj so nam pomemben kašipot za naše delo.

Ivanka Bulovec

UVODNI GOVOR

PREŠERNOVE PROSLAVE

G. Predsednik, g. Podpredsednik, dragi člani in rojaki, cenjeni gostje.

Minulo je že leto dni, od kar smo svečano okrili poprsje našemu pesniškemu velikanu Dr. Francetu Prešernu. Ob istem času, je letos osmega februarja minula stotideseta obletnica njegove smrti.

Vsi Slovenci smo ponosni, da imamo lahko lik, največjega slovenskega pesnika, tukaj med nami, ki nas kulturno bogati, in nas nenehno spominja na rojstno domovino in naš mili slovenski jezik.

Ponosni smo, da smo Slovenci, ker smo po dolgem času le spoznali samega sebe in se prepričali, da smo na slovenskem kulturnem polju skoraj zaspali. — Sedaj pa lahko brez dvoma trdimo, da nam je mojstrovina profesorja Zdenka Kalina, le botrovala k izpostavitvi popolnoma novega in močnega mostu, med našo drago rojstno domovino Slovenijo Jugoslavijo in našim Slovenskim domom, tu daleč na peti celini v naši novi domovini Australiji.

Po veliki zaslugi Slovenske Izseljenske Maticе, smo slovenski izseljenci v Sydneyu, dobili našega pesniškega vodnika, — kip Dr. F. Prešerna.

Hvaležni smo svoji rojstni domovini, za veliko kulturno pridobitev in ponos vseh Slovencev v Australiji.

Pesnik pa nas v svojih neumrljivih verzih venomer opozarja, na ljubezen med brati, — ljubezen na katero v tujini čestokrat pozabimo.

Vsi vemo, da je danes zrak v naših prostorih čist in bister, vemo pa tudi, da naše društvo obstoja že 27 let, ali vendar sta duh demokracije in prijateljsko sedelovanje z našo rojstno domovino zavladala šele lansko leto.

Namen in misel našega društva je, da bi čim prej zrasel v dokončan in popoln slovenski dom, ki bo dajal zavetje na kulturnem, zabavnem in družabnem področju vsem Slovincem, z zdravim in naprednim duhom mlajših generacij, ki bodo lahko ponosni in močne temelje večrajšjega dne.

Hvala

PROSLAVA IN PRVA OBLETNICA

ODKRITJA PREŠERNOVEGA SPOMENIKA

Slovensko Društvo Sydney, je osmega februarja slovesno praznovalo 130 obletnico Prešernove smrti in kar je nad vse značilno, prvo obletnico odkritja njegovega spomenika v predstobi našega doma. Med neštetimi častnimi gosti tega dne, smo pozdravili tudi našega vice-konzula Božota Cerar s soprogo, Senatorja Tony-a Mulvehilla, aldermana Ferfildske občine g. Dona Trtla s soprogo in Boba Pinchina s soprogo, Detektiv Inspektorja g. Richarda Koxa s soprogo, ter neštete druge. Na žalost smo sprejeli opravičilo Ministra R.J. Mullocka, kateri se zaradi službene obveznosti, svečanosti ni mogel udeležiti. Po uvodnem govoru tajnice Ivankе Bulovec, je sledilo svečano polaganje venca pri kipu Dr. Franceta Prešerna. Množični aplavz je sledil paru v narodnih nošah, Polonci in Tomažu Borec in predsedniku Tonetu Bulovec ob sprevodu z vencem. Polonca in Tomaž sta se po-

tem predstavila tudi s Prešernovo pesmico, "Egilija o zelenicu".

Se posebno lepo je deklamirala iz Prešernovih sonetov nesreče, pesem Vrba, gđ. Lisa Reja, sledila ji je gđ. Brigita Bedernjak s prevodom v angleščini, ta del je bil posebno zanimiv za naše avstralske goste. Čudovito je recitiral Prešernovo žalostinko "Slovo od mladosti", Dare Borec, katera je bila Prešernova prva pomembnejša pesem v letu 1829, ki je razkrila temelje pesnikovega notranjega sveta. Predstavil se nam je tudi Korel Dolenc, s pesmijo "Neiztrohnjeno srce". Breda Stepančič pa je recitirala pesmico "Kam", v tej pesmici je pesnik prikazal neuslišano ljubezen, katera mu je razmajala pesniška čustva in prizadela neusmiljene rane, segala je skoraj do obupa, kar razberemo pri vzkliku, "Da ni mesta vrh zemlje — kjer bi pozabil to gorje."

Ljubki prizorček malega parčka v narodnih nošah, Tanje in Jakija Cerar, je navdušil vse navzoče, ko sta se predstavila s kratko Prešernovo pesmico, bila sta najmlajša in sta požela največji aplavz.

Veliko navdušenje je nastalo tudi ob malem prizorčku "Dr. Fig", katerega so uprizorili naši otroci, doktorja pa je predstavljala g. Oskar Zorzut. Prišel je s cilindrom, palico in seveda polne žepe fig.

Ob zaključku proslave smo zaman čakali, da bi se razprostil g. Triglavskega moškega pevskega zbora, ker je njihov pevodja na žalost odstopil za čas Prešernove proslave.

To je bil velik dan, za vse Slovence v Sydneyu, saj se je proslave udeležilo nad 450 članov in rojakov iz Sydneya in Wollongonga. Prešernov kip v avli našega doma pa nas venomer spominja, na njegovo pesem, katera nam je nenehni življenjski spremljevalec in prijatelj.

I.B.

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
preprij iz sveta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

Dr. F. Prešern

GOVOR V ANGLEŠČINI

Distinguished Guests, members of Slovene Association, Ladies and Gentleman.

The 8th of February this year commemorates the 130 years which have elapsed since the death of our famous and well loved poet Dr. France Preseren.

Every culture has its leaders; among the great artists of Slovenia Dr. Preseren cannot but stand out.

We are fortunate and proud indeed to possess a bust of this great man, due to the artistry of Profesor Zdenko Kalin and the greatly appreciated help of the Slovenian migrant centre of our homeland Slovenia in Yugoslavia.

It serves as a constant reminder of the Slovenian cultural development and heritage; as well as bringing closer those precious memories of our homeland.

Far too often we tend to forget the main theme which characterized Dr. Preseren's many works — That of unselfish love for the people around us.

We are all aware that the Slovene Association has been in existence for the past 27 years, but we are equally aware that in this aspect a truly democratic spirit and co-operation with our home-land accrued only fairly recently. It is however, an encouragement in considering what the future may hold in store, particularly that the Slovene Association will soon become a complete and self supporting club in which all Slovenians may meet to further their social and cultural pursuits.

Thank You
Ivanka Bulovec

NAŠA RAZSTAVA SLOVENIJE

Ob priliki Prešernove proslave, je bila pri našem Društvu tudi razstava slovenskih pokrajin in podjetij v fotografijah. Obenem smo razstavljali slovenske pokrajine in podjetja, gore in značilne turistične kraje, tudi v značkah.

Vsak obiskovalec zadnjih nekaj tednov, ima priliko, da si ogleda napredek gradnje naše rodne domovine Slovenije, kakor tudi napredek samoupravljanja tovarn in podjetij.

Ob pogledu na fotografije zasneženega Triglava in Karavank, zelenih vinogradov in belih mest, nam spomini pohitijo v našo rojstno domovino Slovenijo.

Kolekcija značk, je doma zelo razvit "hobby". Ljudje v domovini zbirajo značke iz vseh mogočih krajev in držav na svetu. Tudi nam je Zlatarna Celje, podarila kar lepo kolekcijo, svojega izdelka značk, od hribov, mest, podjetij, raznih zanimivih gradilšč, tja do spon na ključke in eno pozlačeno olimpijsko značko.

Najlepše se zahvaljujemo Zlatarni Celje za darilo in smo veseli, da so se spomnili tudi svojih rojakov na petem kontinentu.

Ivanka

130 OBLETNICA SMRTI DR. FRANCETA PREŠERNA

Dr. France Prešeren, je naš največji slovenski pesnik in ponosni smo, da imamo kip tega velikega moža v avli našega doma.

Prešernova literatura in človeška odprtost sta zožili prepiranje o nujnosti bratskega sožitja med narodi, ki naj bi tudi Slovencem omogočil mir, enakopravnost in svoboden razvoj. Njegova pesem, je bila pomembna sooblikovalka slovenske narodne in kulturne zavesti, kot taka nam je vodnica Prešernova pesem tudi danes.

Posamezne Prešernove pesmi, so prevedene celo v več kot trideset jezikov. Dr. France Prešeren, je trdno obstajal na domačih tleh in iz teh tal, je zrastle njegova pesem, hkrati pa je razširjal obzorja slovenske književnosti prek njenih meja in jo odpiral v svet.

V zgodovinskih okoliščinah, ki so vse bolj terjale dokaze o narodnem in kulturnem življenju slovenskega naroda, je Prešern izbral, tedaj edino pot, to je, da je s svojimi poezijami izrazil in potrdil narodno enakopravnost. Pot do samoosvojitve slovenskega naroda, bi bila še daljša in težja, če ne bi bilo Prešernovega zgodovinskega dejanja.

Dr. France Prešeren, se je rodil v vasi Vrba na Gorenjskem, leta 1800. Svojo kratko dobo življenja, je večji del preživel v Kranju in Ljubljani. Prvi dve leti šolanja, je naredil v Ribnici in nadaljeval v Ljubljani. V Ribnici so njegovo ime zapisali tudi v "zlatoto knjigo" odličnjakov. Po končanem šestem razredu gimnazije, se je odpravil na študij filozofije na Dunaj. Ostal je vedno odličen študent, hkrati pa se je vse bolj začel ukvarjati s poezijo. V letu 1828, je začel delati kot odvetniški pripravnik. Za odvetniški poklic, se je odločil verjetno zato, da bi mu omogočil nekoliko več neodvisnosti. Želja po neodvisnosti, je pesnika pripeljala, da je že leta 1832 prvič zaprosil za samostojno odvetniško mesto, bil je zavrnjen in s tem se je začelo štirinajstletno poskušanje, da bi se osamosvojil. Težave so nastale zaradi njegovega kmečkega stanu, bil je tudi zaznamovan svobodomislec.

Njegov najboljši prijatelj, je bil Matija Čop in skupaj sta kovala načrte, kako bi slovensko slovstvo razvila na raven drugih evropskih literatur. Čopovo prijateljstvo, je olajšalo Prešernu marsikatero življensko težavo, zato ga je prijateljeva smrt leta 1835 hudo prizadela.

V poletnih mesecih leta 1848, je Prešerna začela vse bolj napadati bolezen in je le s težavo delal. V letu 1849, osmega februarja, je Prešeren umrl. Njegova pesem, je ostala neumrljiva izpričevalka našega hrepenenja po lepoti in človečnosti.

Letos 8. februarja, je minulo 130 let, odkar je umrl Dr. France Prešeren v hiši današnjega Prešernovega muzeja v Kranju. Zapustil nam je svoje poezije v ka-

terih je toliko umetniške moči in življenja, da je in bo, z njimi dihlo slovenstvo do konca svojih dni.

I.B.

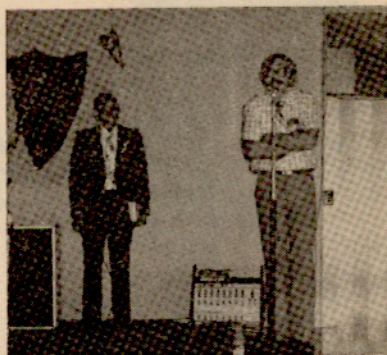
Tomaž in Polonca
Borec z vencem

Zdenko KALIN, slovenski kipar, je bil rojen 11. aprila 1911 v Solkanu pri Gorici. Svoje študije je pričel na Tehniški srednji šoli v Ljubljani pri prof. A. Repiču in prof. F. Kralju. Leta 1930 je odšel na Akademijo v Zagreb, kjer je do leta 1934 študiral kiparstvo pri prof. Franu Kršiniču in prof. Robertu Frangešu. Po končanih študijih se je vrnil v Ljubljano, kjer stalno živi. Bil je profesor na Akademiji za likovno umetnost od leta 1948 do upokojitve leta 1978. Po študijih je bil eden od ustanoviteljev Neodvisnih. Najbolj znana njegova dela so: portreti, otroške igre in ženski akt ter številni spomeniki iz Narodno osvobodilne borbe. Zelo znan je njegov pastirček, ki ga je slovenska televizija sprejela za svoj simbol.

Otona Župančiča je portretiral 3 krat in sicer 2 krat še za njegovega življenja leta 1941 in 1942 in posmrtno 1949. leta. Spomenik, ki ga odkrivamo v Melbourne, je njegov 3. portret.

Ime Zdenka Kalina je dobro znano tudi našim izseljencem. Za Slovensko društvo "Simon Gregorčič" v Toronto je izdelal poprsje Simona Gregorčiča. V etnografskem muzeju Slovenske narodne podpore jednote v Borough of SNPJ, ZDA je postavljen njegov kip Louisa Adamiča. Zlasti pa je poznan med izseljenci v Avstraliji, saj je Župančič poleg Cankarja in Prešerna že njegov tretji spomenik na peti celini.

Zdenka Kalina prištevamo med najboljše živčene slovenske kiparje. Za svoje delo je dobil leta 1955 Prešernovo nagrado, leta 1966 nagrado Vstaje slovenskega naroda in leta 1976 najvišje jugoslovansko priznanje za umetniško ustvarjanje Nagrado AVNOJ-a. Sodeloval je na številnih razstavah v Sloveniji in mnogih razstavah jugoslovanskih kiparjev v svetu.

Vice-konzul B. Cerar pri govoru

KAJ SO DRUGI REKLI

O prijateljstvu in prijateljih:

Nič ni bolj strašnega kakor brskati po svoji mladosti, ko je človek star. Včasih joka človek za izgubljenimi iluzijami s prav tako žalostjo kakor za umrlimi.

Guy du Monpassant,
"Njeno življenje"

Prijatelji vedno pozabljajo na tiste, ki jih sreča zapusti. Pred revežem beži celo prijatelj.

Bedno pogini, kdor ne spoštuje prijatelja, ki mu je odprl svoje srce. To ni pogum, to smela ni srčnost, pogledati prijatelju v oči, ki si srce mu ranil, to najgrša je gnojna rana na človeku.

Euripides, "Medeia"

Slovenska Dopolnilna šola pri S.D.S.

Kot vam je znano, slovenske dopolnilne šole pri našem Društvu nimamo že več kot eno leto. Momentalno imamo na razpolago dva učitelja, ki bi bila pripravljena učiti otroke v sobotnih ali nedeljskih popoldanskih urah.

Najprvo pa moramo vedeti, koliko otrok bo obiskovalo ta pouk. Vsi vemo, da je slovenski pouk za naše otroke zelo potreben, posebno, če je več otrok v družini in se naravno, vedno pogovarjajo med seboj angleško.

Pri nas v domu, imamo izvrsten prostor v prvem nadstropju za slovensko šolo, opremljen je s televizijo in pokrit s preprogo. Ta prostor je bil že v preteklosti namenjen otroškemu vrtcu. Ostalo potrebno opremo, bomo pa še nemudoma nabavili.

Vprašajte se dragi starši, zakaj bi bilo ravno Slovensko Društvo brez slovenske šole? Z vašim sodelovanjem in z eno samo obveznostjo, da boste redno vozili otroke v šolo, bomo dosegli tudi to važno vprašanje.

Slovenski dom na našem hribčku, naj bo zbirališče vseh Slovencev, zavetišče vsem osamljenim in kulturno poznani center sidnejskih Slovencev.

Vpisovanje otrok za šolo, je vsako soboto in nedeljo v prostorih našega doma. Pomagajte nam z izvedbo tega načrta in pohitite z vpisovanjem.

Ivanka Bulovec
Tajnica S.D.S.

Predstavljamo vam

V sledečih izvodih tega lista vam bomo predstavljali sočlane Slovenskega Društva, danes pa se bomo predstavili tisti, ki smo se zavzeli, da bomo pisali ta časopis.

IVANKA BULOVEC, žena letošnjega predsednika, tajnica Društva, večletna članica odbora in članica Društva več kot deset let.

Doma iz Most pri Žirovnici je v Avstralijo prišla že pred 22. leti. Kot odbornica že več let, pridna in zanesljiva roka pri delu, se je zmeraj potegovala za idejo, da se Slovenci moramo tesneje povezati z domovino Slovenijo, če hočemo ostati njeni dobri nositelji imena. Ivanka je ena od tistih, ki s svojimi idejami vztrajajo, če so prepričani, da so na pravi poti. Njena leta odbornišva nikakor niso bila posuta s cvetjem, vendar se rada spominja preteklih let s ponosom, da je vztrajala, čeprav je včasih prišlo do problemov. Kot organizatorica je organizirala že veliko proslav, balov, srečanj s predstavniki iz domovine in Avstralije, sodelovala pri radiu, časopisu in raznih drugih funkcijah, ki so nujna za pospešek kulturnega napredka med Slovenci tukaj.

"Slovenka sem", pravi "in to hočem tudi ostati, čeprav ni lahko, če imaš ljudi z raznimi razlikami in ti raje nagajajo, ko pa bi nudili pomoč za naše skupno delo."

DOBRODOŠLI MED NAMI

Ob odkritju spomenika pesniku Otonu Župančiču pri klubu JADRAN, smo se srečali tudi s predstavniki slovenske izseljenske matice, podpredsednikom SIM g. Marjanom Osolnik, ki je enako tudi republiški sekretar za mednarodno sodelovanje, tajnico slovenske izseljenske matice ga. Gabi Heimer in umetniškega kiparja Profesorja Zdenka Kalina.

Po odkritju Župančičevega spomenika, bodo obiskali tudi sidnejske rojake, kjer si bodo ogledali kip Ivana Cankarja pri Triglavu in Dr. Franceta Prešerna pri našem društvu.

Želimo jim veselo dobrodošlico med rojaki v Sidneju.

Več o njihovem obisku v aprilski številki.

Ivanka B.

DARKO BOREC, doma iz Mengša je prišel v Avstralijo pred 9. leti. Zlatar po poklicu se je kajkmalu spoznal z veliko Slovenci in postal član našega Društva že pred 8. leti. Z ženo in otroki sta kaj rada zahajala na naš hrib in postala priljubljena med nami. Darko je sodeloval v odboru, na raznih prireditvah in neštokrat pomagal pri postrežbi obiskovalcev. Najbolj ga poznamo kot dobrega recitatorja, delavca in je pomagal tudi pri radiju, časopisu in sploh imel dobro mero za ocenjevanje raznih problemov.

"Veliko ur sem že zabil gor na hribu", pravi "vendar rad zahajam tja, kamor lahko grem z družino in imajo tudi otroci nekaj zabave."

PAVLE BOGATAJ, doma iz Gorenje vasi v poljanski dolini, je med nami že 12. let. Kot hišnik na našem hribčku je imel priliko spoznati domala vse Slovence, ki so takrat zahajali tja. Med tem časom — skoraj tri leta — se je tam marsikaj zgodilo. "Najbolj mi je ostal v spominu razdor med Slovenci, ki ima še danes grenke posledice," pravi. Član Društva je že 11. let in je sodeloval kot odbornik, delavec in tekmovalec pri balinanju. Malokdaj se je odrekel dela za našo skupnost. Dopisoval je v časopise v domovino in tukaj. Zanimajo ga vsi mogoči športi.

"Ni mi žal časa za našo skupnost," pravi, "če je na pametni poti, drugače pa rajši grem loviti ribe. Moja srčna želja je, da bi Slovenci tukaj enkrat za vselej odvrkli vsa sovraštva, ki jih imajo med seboj, združili se in dokazali, da so dober narod — ne le drhal."

Mislim, da smo s temi vrsticami za silo predstavili sami sebe. Skušali bomo, da bi ta časopis služil nam vsem, posebno pa naši skupnosti — domu na hribčku. Ker nobeden od nas nima univerze za seboj, nam bo delo še toliko težje, vendar nas ni strah. Upamo na vašo pomoč z dopisi, pesmicami, šalami in še posebno z dopisi, kateri se bodo nanašali

na Društvo. Vse v prid kluba bo objavljeno. Na politiko se ne razumemo in je v tem časopisu tudi ne bomo obravnavali. Pisali bomo novice iz domovine, od tukaj, od kluba, raznih športnih srečanj, zabav, lovskih in ribiških dogodivščinah ter sploh vse, kar lahko popestri branje brez histerije.

Ne pričakujemo aplavza, temveč vašo uvidevnost, pomoč in sodelovanje.

AUSTRALIJA

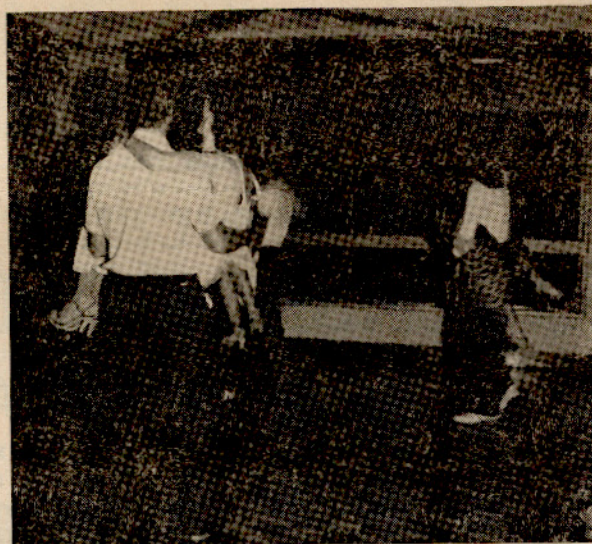
Australija, moj novi dom znoječi,
nešteti zdomcevi, srečno zatočišče,
ljudi si mojih ubogo, le prgišče,
ki stari dom svoj ljubijo še v sreči.

Potujilo rojakov se številno,
zavrgli dom svoj, brate pozabili,
se v tuje domu v tebi prelevili,
razkošje tvoje trga src obilno.

Jaz vem, da sreče ti nam nisi kriva,
v nemiru le potožim ti iskreno,
da lica tvoja sreči so varljiva.

Po tebi trudno se peham, brez cilja,
pogrešam dom svoj dragi med hribovji,
kjer mir in sreča raja — brez obilja.

P. Bogataj

UREDNIŠTVO ČLANOV

Kot odgovorna urednica "avstralskega SLAVENCA", bi rada omenila, da je namen tega časopisa predvsem to, da vam dragi člani poročamo novice, dogodke, ter športne, kulturne in družabne prireditve. Na splošno, aktivnost Slovenskega Društva Sydney.

Vsakemu posameznemu članu je dovoljeno, da priobčuje svoje članke v ta časopis. Opozarjamo pa vse zainteresirane, da je "avstralski SLOVENEK" popolnoma samostojni demokratiški časopis. Nikakor pa ni dovoljeno pisanje političnih ali verskih nagibanj in osebnih napadov. Vsak tak članek, bo uredniški odbor odvrnil. S tem vaše sodelovanje in prispevanje v tem listu, ne nameravamo odbijati, temveč nasprotno, pritegniti.

Sporočajte vse dogodivščine, na naš poštni predal, kot npr. obiske iz domovine, kakor tudi vsa letovanja, bodisi v domovino ali pa drugam po svetu. Fotografije so zelo dobrodošle, katere pa ne moremo vračati.

Vaša urednica Ivanka Bulovec

Pregovor

V življenju vsakega človeka je trenutek, ki ostane, če mine še toliko časa. V luči tega trenutka izvršujemo svoja dejanja, dobra ali slaba, bijemo boj svojega življenja — čeprav se vse to lahko dogaja tudi v sporu s tem trenutkom.

Halldor Iaxness,

"Islandski zvon"

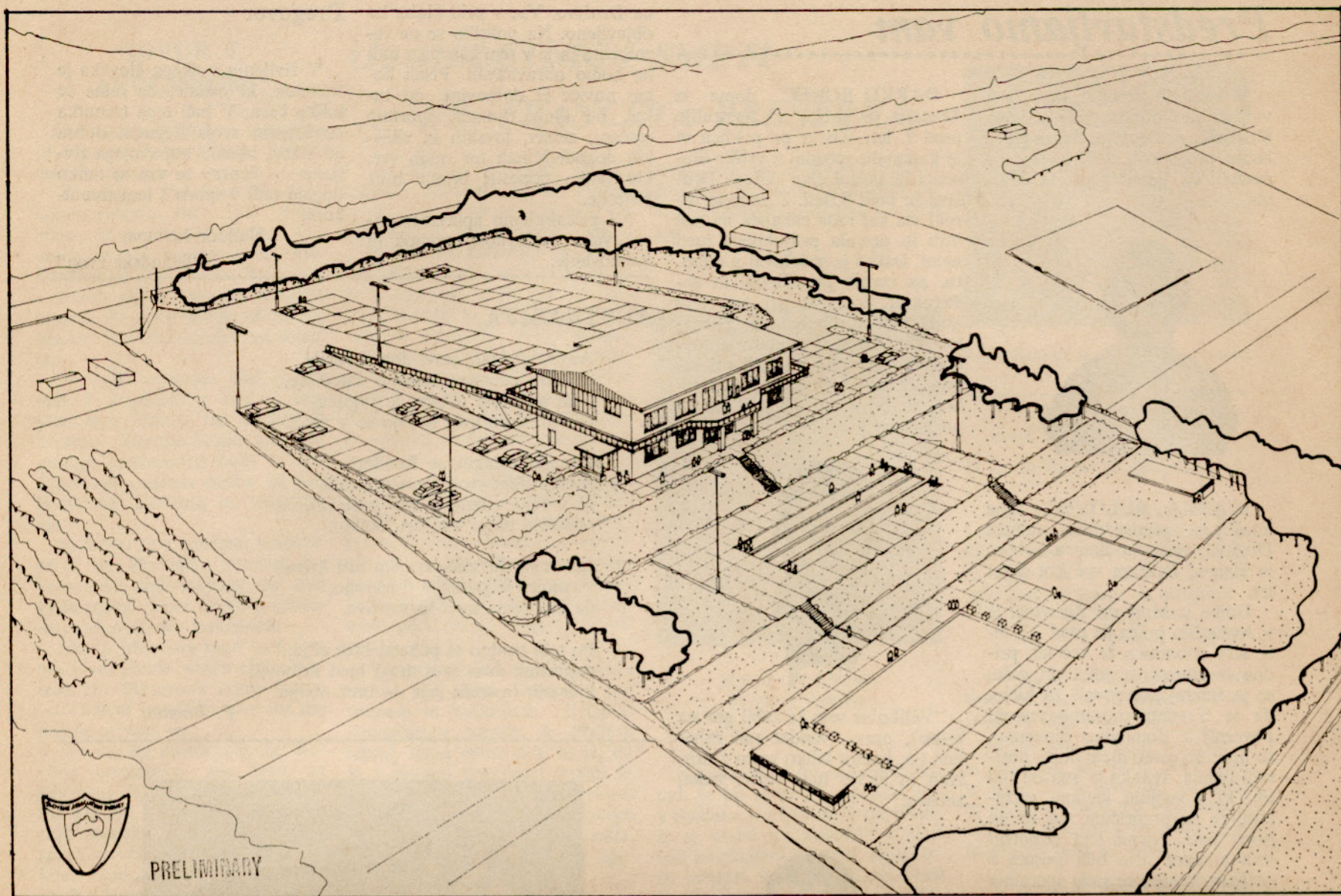
ŠALJIVA RESNICA...

Ko sem se na maškarnem plesu le s težavo prerila do mize mojega sourednika Daret, sva se dogovorila, da si bova nekatera doživetja tega večera malo zabeležila. Dare je opazoval maske, jaz sem pa prevzela potek slovenske poroke.

V naglici mi je zašepetal v uho: "Veš, jaz sem na to že računal doma, zato sem stisnil v žep mojo rudečo beležnico in pero". Takoj nato je izvlekel svojo beležnico iz žepa, jo odprl in hotel nekaj zabeležiti. Na vse začuden je sva opazila, da je bila ta njegova beležnica, rudeča knjižica Prešernovih poezij. Osuplo me je pogledal in v eni sapi raztolmačil, "veš je beležnica ravno taka in tudi iste barve".

Potolazila sem ga z nekaj listov papirja, ampak na ta račun sva se smejala še dolgo v noč.

I. Bulovec

SLOVENSKI DOM horsley park

ARCHITECT JOŽE JEŽ

SLOVENSKI DOM — PREŠERNOV DOM?

Ob pogledu na skico dokončane doma Slovenskega društva, nehoti razburljivo zaigra srce. Dom, obširna parkirkirališča šporna igrišča in rekreacije, plavalni bazen, vse to bomo izgradili ob dobri volji in trdnem vztrajanju.

Potrjene plane pričakujemo iz pisarne "Planing authority" v najkrajšem času. Za železno konstrukcijo dvorane in strehe, smo sprejeli od nekaj visoko uglednih podjetij zelo zadovoljivo ceno, izbrati bo treba le najcenejšo.

20.000 opeke že imamo, torej več kot polovico, kar jo potrebujemo. Zidarji pa tudi že nestrpnost pričakujejo dneva začetka. Veliko dela in požrtvovanja, bo zahtevala notranjost dvorane, kjer bomo imeli pravi oder za igre in razne prireditve. Dvorana bo lahko sprejela do 600 gostov, torej zadosti za vse sidnejske Slovence.

Težko bomo čakali na dan otvoritve "Prešernovega Doma", na našem domačem hribčku v Horsley Parku. Naš dom, bo odpiral vrata na stečaj vsem svobodo ljubečim Slovincem, z zdravim in naprednim duhom, današnjega življenja in prijateljstva.

O človeku in življenju:

Življenje se mi zdi prekratko za to, da bi venomer gojila sovraštvo in razmišljanja o preživelih krivicah.

Iz romana
"Sirota iz Lowooda"

LJUDJE Z GRIČA

Pred desetimi leti, ko smo Slovenci v Sidneju imeli le en klub, se je večkrat porajalo vprašanje s kom bomo sodelovali, tekmovali ali družili se. Takrat tekmovalcev, odgovora ali sodelovanja skoraj ni bilo. Vsi smo raje govorili o domu, katerega smo si zamislili. Za organizacijo športnih tekem se je bolj malo slišalo. Navadno so bila bolj važna mnenja katerega trdoglavca, ki se sam ni ukvarjal s športom. Proslave so navadno potekale v tipičnem protijugoslovanskem stilu in marsikateremu novodoseljencu v protislovje časa. Vse je navadno vodilo le par ljudi. Tudi sestanki so bili glasni, kot težak porod. Trdoglavci so navadno dosegli svoj namen. Prepirom so navadno sledili razdori. Vsi niso vzdržali. Odšli so večinoma tisti, ki so se udeleževali z dobrim namenom in jih je nepravilnost drugih razočarala. Največ je odšlo takih, ki so bili zainteresirani sodelovati z drugimi klubi ali domovino, tako kot je in jih je izpljunek vodeče gospode še temeljiteje čofnil po obrazu, kadar so kljubovali.

Čas je tek, odbori so se menjali, drugod pa so istočasno nastajala nova slovenska društva. Danes imamo Slovenci v Sidneju več klubov, še več pa kislih obrazov. Vsi Slovenci pa drug drugega gledajo črno. Sodelovanje, ki bi moralo biti složno je navad-

no prisiljeno.

Klub vsem podrtijam, ki smo jih že doživeli je ravno tam, kjer se je pričelo, ostalo največ žaljev prenekaterih dobričin. Ostal je dom, čeprav še ne dokončan. Organizacija, ki se je v zadnjem desetletju cepila dvakrat ima današnjo pot čistejšo. Izgubili smo številne organizatorje, ki so bili aktivni občasno, zaradi prepirov.

Casopisje v domovini nas je pred nedavnim omenjalo kot nekako slovensko gostilno. Za take podvige so vrjetno krivi naši bratje tukaj, kateri izkoristijo vsako priliko v svoj namen in podvig. Torej mi nimamo dobrih organizatorjev, imamo pa dom. Preprostih ljudi prihaja k nam čedalje več, zato bomo morali poskrbeti, da bomo organizirali več. Ker smo ostali sami kmetje, tudi nismo tako visoko upoštevanji. Naša zgodovina moti celo predstavnike domovine. Seveda so to zgodovino krojili ravno tisti, ki jih danes nimamo — pametnjaki. Tudi lagati ne znamo. Čemu bi lagali, mar smo res tako ničvredni?

Take in podobne misli me motijo, jezijo me. Zakaj smo vendar zabili vsa ta leta in služili denar za skupni namen? Stregli smo pijancem in gospodi, katera ni pripravljena delati. Molčali smo, kar No 9 dar so nas nadržli s svojo vzvišeno jezo. Večkrat smo bili v problemih, ker gospode nismo pokorno

poslušali in ubogali.

Danes tega ni. Ljudje z griča smo ostali sami. Tu in tam še prileti kakšno poleno od bratovskih klubov, vendar se kmetje ne zmenimo. Navajeni že vsega mogočega u nas ne preseneti več. Dolga leta životarjenja so nas utrdila.

Prepičan sem, da nas ne bo zarasla trava. Ker ne znamo lagati, bo vrjetno še preteklo nekaj časa predno bomo upoštevanji, kot so nekateri. Seveda imamo tudi nekaj dobre podlage, ki nam služi v oporo. Vse kar imamo je naše, od vseh in to nas združuje. Dokler bomo vztrajali v složnosti se nimamo ničesar bati. Poštenost in dober namen naj ostaneta in prepričan sem, da bomo uspeli še v marsičem. Tudi Prešeren ni bil upoštevan v svojem času pa je danes le največji v svojem delu.

Torej, če smo res ostali sami kmetje — v kar dvomim — potem bomo pač morali kmetovati sami. Ne smemo se pustiti poniževati. Bolje rečeno, hočem povdariti, da rabimo tiste člane, ki ste sposobnejši. Mlajši klubi nas večkrat prekašajo v organiziranju. Prostor imamo, treba ga je izkoristiti. Organizira se lahko doma la vse, kar se da zamisliti. Vso oporo boste našli med nami.

Ljudje z griča smo mi in vi, torej vsi, ki še nismo obesili čevljev na klin za našo skupnost.

P. Bogataj

NAŠ KLUBSKI ANSAMBEL

V letošnjem letu, jeg. Štefan Šrnec prevzel vodstvo, ter splošno organizacijo in spored ansamblov klubskih prireditev. Tako so postali člani SREBRNIH STRUN, naša klubska muzika.

Štefan se je takoj zavzel za svojo "funkcijo", ter še naslednji teden podaljšal oder, ker je že postal premajhen, za vse vokalne inštrumente. Vedno nas preseneti s kakšno novo slovensko melodijo, pa saj so fantje SREBRNIH STRUN, res odlični muzikantje. Posebno pa smo ponosni na Stefana, našega najboljšega harmonikaša. Vedno so veselih, nasmejanih obrazov in kadar igrajo kjerkoli drugje, jih zelo pogrešamo.

Čudoviti zvoki SREBRNIH STRUN, presunljivo budijo večerni mir, našega zelenega hribčka ob sobotnih večernih urah.

Naš dom na hribčku, je sedaj ena najživahnejših tok, etničnih skupin v Sydneyu. Slovensko Društvo Sydney, je končno po letih trdega dela in raznih nevšečnosti, vendar prišlo iz zamegljenega obzorja, v jasni sončni dan.

I. Bulovec

Balinanje

Na dan Prešernove proslave so se na Slovenskem Društvu, že ob devetih zjutraj, pričele tekme balinarjev.

Gostje so bili slovenski klub Triglav, moška in ženska ekipa, kluba Istra in Hajduk pa le moški ekipi. Dopoldne so se odigrale štiri tekme med moškimi ekipami in dve med ženskima ekipama. Za ženski ekipi je bilo s tem tekmovanje končano. Zmagala je domača ekipa. Med moškimi ekipami se je tekmovanje nadaljevalo po kosilu. Malo pred tretjo uro popoldne, ko so vse ekipe odigrale, smo preteli točke, kate-re so bile sledeče: klub Triglav — 47 točk, Slovensko Društvo — 44 točk, Istra — 44 točk in Hajduk — 19 točk. Za drugo mesto sta klub Istra in domači še enkrat zaigrala in z malo slabše sreče je domače moštvo izgubilo in tako zavzelo tretje mesto.

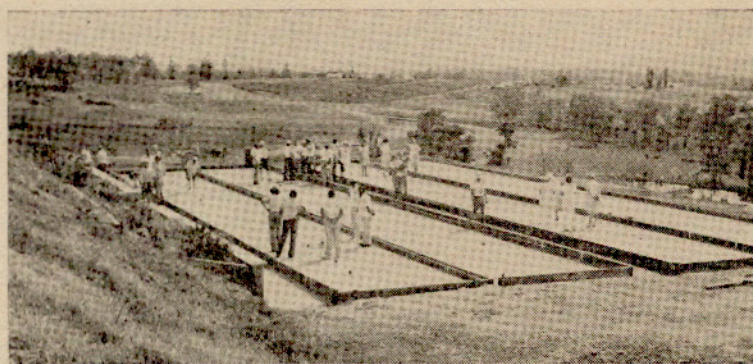
Posebnost letošnjih balinarskih tekmovanj je bil seveda veliki Prešernov pokal, kateri je prehodni in se bo zanj igralo na Slovenskem Društvu vsako leto ob

tem prazniku. Zmagovalna ekipa balinarjev bo imela v varstvu ta pokal do naslednjega leta. Na pokalu bodo vgravirana imena zmagovalne ekipe z letnico.

Letos gredo čestitke slovenske-mu klubu Triglav, ki je uspešno osvojil prvo mesto in s tem prevzel v varstvo zasluženi pokal. Zahvala pa gre tudi članom klubov Istre in Hajduka, ki so pokazali svojo športno moč v športnem duhu.

V spominu mi je najbolj ostal zahvalni govor predsednika kluba Istra, ki je ob prevzemu pokalov za drugo mesto, povdaruil važnost shodov, prijateljstva med klubi in nesebičnosti v portu, sploh vrlih, katerih tudi med Slovenci večkrat pogrešamo.

P. Bogataj

Balinar tekme za Prešernov pokal

BALINARSKA DRUŽINA

Slovenskega Društva Sydney,

vabi svoje člane na prijateljska srečanja v petkih, sobotah in nedeljah v Horsley Parku.

Vabi vodstvo balinarjev

VABILO

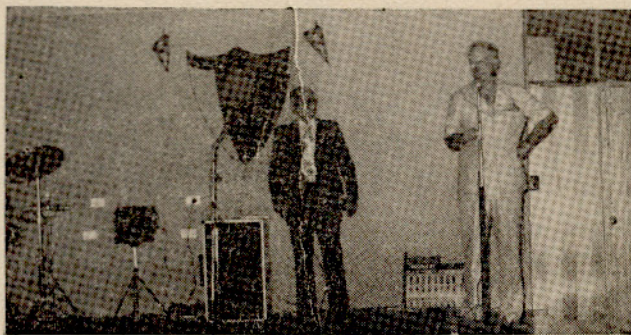
SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

prireja plesne večere vsako soboto
s pričetkom ob 8h zvečer

Ob domačih zvokih — odlični hrani in vinu iz Goriških brd se bo brez dvoma vsakdo počutil po domače, zato ne zamudite veselih večerov na slovenskem hribčku.
Vabi odbor S.D.S.

KLUBSKE TEKME
V BALINANJU.

Pripravljalne tekme v balinanju smo imeli četrtega marca kar v dvorani. Dež je lil, zato smo balinali kar po tepihu. Igrali smo od devetih dopoldne pa do sedmih zvečer. Med nami smo imeli tudi balinarje s kluba Triglav, ki so se tudi pripravljali za tekmovanje na klubu. Jadran v Melbournu. Po izbiri tekmovalcev, ki so nas zastopali na tekmah za Župančičev pokal, smo se okrepčali s pršutom in briško kapljico. Tekmev dvorani so potekale v največjem redu. Hvala organizatorjem.

Senator Tony Mulvihill pozdravlja Slovenske rojake ob prešernovi proslavi

ŽUPANČIČEV POKAL.

Za Župančičev pokal so naši balinarji 11. marca poleteli v Melbourne, kjer so bili toplo sprejeti. Tekmovalo je šest slovenskih klubov. Najbolje so se izkazali igralci kluba Planice, ki so zaslužno osvojili prvo mesto. Iz Sydneya so sodelovali tudi triglavski balinarji. Naši igralci so bili: Pavle Bogataj, Silvo Franca, Stane Tomšič in Sergi Reja. Slovensko Društvo se zahvaljuje klubu Jadran za povabilo in iskreno sodelovanje.

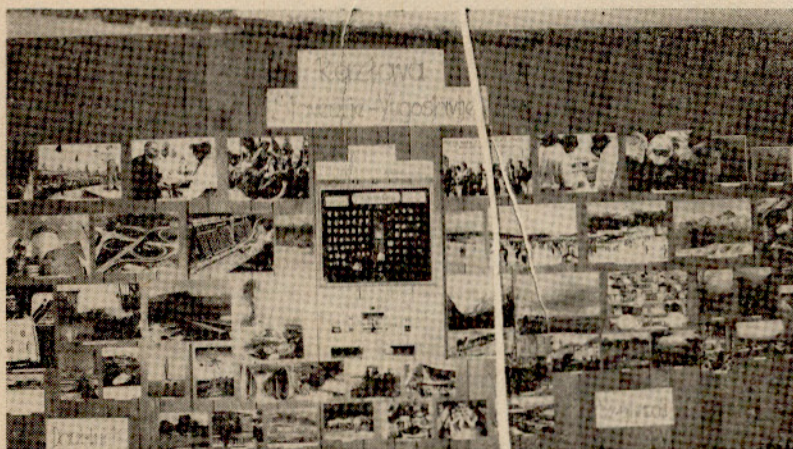
RIBIŠKA DRUŽINA.

Slovensko Društvo bo v kratkem imelo svojo ribiško družino. Za to idejo se je zavzel naš dopisnik g. Pavle Bogataj, ki se že veliko let ukvarja z ribolovom.

Lovska soba bo kmalu izgotovljena, tako bomo imeli tudi svoj prijazni kotiček, kjer bomo lahko razobesili svoje trofeje. V ribiško družino se lahko vpiše vsak član SDS. Vpisnina bo le 2 dolarja. Prijavite se lahko našim odbor-nikom ali pa kar g. Bogataju na 601-3781.

LOV POSTRVI.

Veliko časa, potrpljenja in dolge vožnje na deželo zahteva lov postrvi. Kot vidite na sliki je bila sreča tokrat naklonjena. Naša člana g. Vlado Simčič in g. Pavle Bogataj sta jih v dveh dneh naložila točno trideset. Največje so tehtale do 2-1/2 kg. Lovila sta v reki Murrumbidgee blizu Yassa.

SLOVENIJA V FOTOGRAFIJAH

PUSTNA GODBA

H O R O S K O P

"PAVLIHA"

V ZVEZDE GLEDA.

Rojeni od 21. januarja
do 19. februarja.

Moški.

Bolj kot vodo viski ceniš,
za izdatke se ne zmeniš,
ker si sam in brez skrbi.
V sredo pa te doleti:
Amorčkov boš, kakšna škoda.
Baj baj viski, zdaj bo voda.

Ženske.

Pri vodnarjih kri ni voda,
pa te je zato zanj škoda,
saj ves teden boš stradala,
če na kladu boš čakala.
Tisti z brki je bolj šik,
pa poskočen kakor bik.

Rojeni od 20. februarja
do 21. marca.

Ženske.

"Ribica si," ti bo rekel,
pa se tokrat bo opeknel:
boš tako ga zavrtela,
da se mu bo pamet vnela;
ti pa splavaj brž drugam,
Kajti ta ni nič več sam.

Moški.

Če ob vodi boš čepel,
da bi kakšno ribco ujel,
ti najljubšo bo doma,
speljal ribič brez srca.
Pusti lovska razvedrila
in se brigaj bolj za krila.

Š A L E

Dragi potrošniki, ali veste za-
kaj je dvajset dolarski bankovec
rdeč? Ne ve nobeden? Zato, ker
ga je sram, ko je pa iz dneva v
dan manj vreden.

Magister v lekarni, je moral na
nujen sestanek. Naročil je svoje-
mu, ne preveč bistremu pomoč-
niku, naj izda samo enostavna
zdravila.

"Če bo kaj kompliciranega,
naj se stranke vrnejo čez dve uri,
ko bom spet v službi."

Čez dve uri, ko se je vrnil, je
vprašal pomočnika, če je bilo kaj
strank.

Pomočnik: "Ja nekdo je prišel
iskati nekaj proti kašlju. Zelo je
kašljal."

Magister: "In kaj si mu dal?"

Pomočnik: "Ricinus."

Magister: "Človek neumni, saj
to vendar ni zdravilo proti ka-
šlju."

Pomočnik: "Že, že mogoče, da
ni, ampak koristi pa prav gotovo.
Poglejte čez okno. Že dve uri se
tamle drži za drevo, pa si sploh
ne upa zakašljati več."

Dare Borec

MINISTER V JUGOSLAVIJI.

Minister za vseljevanje in et-
nične zadeve g. Mac Kellar se je
preteklega decembra udeležil
mednarodne konference za po-
moč beguncem iz Indokine, kate-
ra se je vršila v Švici. Teh razgo-
vorov se je udeležilo preko 40
držav.

Na poti se je minister ustavil v
Beogradu, kjer je imel tridnevne
razgovore s predstavniki jugoslo-
vanske vlade. Razgovori so bili
v glavnem namenjeni v dobrobit
Jugoslovancev živčih v Avstrali-
ji ter sanje in bodoče možnosti
emigracije.

IZ LOVSKEGA NAHRBTNIKA

Nekje v daljavi se je začelo
prebujati sonce. Monotona po-
krajina dežele, se je vsa modri-
kasta jasnila ob enakomernem
brnenju avtomobilskega motorja.
Sem ter tja, je poskočil divji za-
jec in se izgubil in na vsi zijala zeha-
la. Po desetih urah utrujene vo-
žnje, smo končno prispeli v de-
želo divjih prašičev. V naglici,
smo si vsi trije privoščili požir-
ek, še tople črne kave, nato pa
pričeli raztovarjati naše terensko
vozilo, namenjeno za takovrstni
lov, po avstralsko.

Ko je bilo vse to storjeno, pa
smo si natakili klobuke na naše
utrujene glave, obesili puške čez
ramo in že smo molče odskako-
vali čez drn in strn, po jamah in
grmovju. Spreletavala nas je lov-
ska nestrpnost in oči smo imeli
na pečljih, v upanju, da kar naj-
hitreje ugledamo oklastega merja-
sca. Teren je postajal vedno bolj
težaven, za naš lovski "baggy,"
zato smo se odločili za pešačenje
ob težko prehodnem obrežju re-
ke. Povsod smo naleteli na sveže
sledove velikih parkljev prašičje-
ga zaroda. Stopali smo skoraj ne-
slišno, v vzporedni razdalji. Ob-
letavale so nas papige in očitno
izražale svoje nezadovoljstvo ob
naši prisotnosti. Pomislil sem, da
so me te šmentane ptice že več-
krat prašičem zatožile. Pričako-
vanje je postajalo vedno bolj raz-
burljivo in roka se je vedno bolj
oklepala hladne WINCHESTER-
KE.

V DOMOVINO BOMO
POTOVALI CENEJE.

Od 9. februarja dalje veljajo
za potovanja v Jugoslavijo, z
JAT-om ali Qantas-om, "pred-
prodajne izletniške vozne cene"
(APEX).

Potovanja morajo biti brez pre-
kinitve in bodo stala v izvnsezons-
kem času 564 dolarjev, v med-
sezonskem času 866 dolarjev in
994 dolarjev v glavni sezoni.

Vozovnice za enosmerno poto-
vanje bodo v primerjavi s povrat-
nimi znatno dražje in sicer izven
sezone 428 dolarjev, medsezons-
ko 528 dolarjev in 578 dolarjev
za glavno sezono.

Vozovnice bo treba kupiti 45
dni vnaprej. Seveda so pa začas-
no ta rok skrajšali na 7 dni med
9. in 15. februarjem, na 14 dni za
ostale dni v februarju in na 21
dni za mesec marec.

Za dva dolarja več pa se bo
lahko potovalo, za iste sezone, do
Frankfurta v Nemčiji in sicer s
Qantas in Lufthansa letali.

Qantas-ova letala bodo imela
iste ugodnosti, kot so bile za eko-
nomsko vožnjo poprej in ne bo
nikakršne razlike med potniki s
cenejšimi kartami in tistimi, ki so
plačali polno ceno — upamo, da
bodo tudi ostala podjetja nudila
iste ugodnosti.

Ne daleč vstran, se je zaslišalo
pokanje vejic, ter hip za tem za-
molklo hrkanje. Srce mi je sko-
čilo prav do grla, ko sem zagle-
dal na čistini, ne daleč od reke
sedem močnih pujsov. Pomikali
so se precej hitro v nasprotno
smer od nas, po ravnem travni-
ku, ki so ga krasila mogočna
drevesa. Branko mi je predlagal,
naj se vrnem po naš lovski buggy,
s katerim naj bi pognali zverine
še bolj proč od močvirja in grmo-
vja. Rečeno, storjeno.

Zdrveli smo zopet odskakajoče
po divjem terenu, tako, da so to-
krat zadnjice kar pošteno občuti-
le. Nekdo za mojim hrptom je za-
vpil: "Počakaj, izgubil sem klobuk."
Vozil sem naprej, kakor da
nisem slišal prijatelja, pa sem
bil kmalu kaznovan za to mojo
grdo lastnost, že v naslednjem
trenutku se mi je prilepila v desno
oko precejšna porcija svežega in
še popolnoma zelenega kravjeka,
da se mi je kar zablistalo. Prile-
tel mi je seveda izpod kolesa, ko
sem se ravno hotel izogniti enega,
pa sem ob tej priliki zapeljal še
na večjega in bolj svežega. Oba
prijatelja sta se od srca nasmeja-
la, ko sem si molče brisal smrdlji-
vi zmazek iz obraza. Oko me je
peklo, toda prašičev si nisem dal
izpustiti iz sledu. Za nobeno ceno
nam se smejo pobegniti v močvir-
je.

Kosmatinci so nas že opazili,
ter obstali kot da bi bili iz brona.
Mi pa smo se začeli voziti v veli-
kem krogu okoli njih in tako vsa-
kega begunca napodili nazaj v
trop, ki je bil očitno popolnoma
zmeden, da ni vedel v katero
smer bi zbežal. Prašiči so v svoji
zmedenosti začeli glasno kruljiti,
naše tri puške pa pokati. Vsi so
kmalu poglobili, razen največjega
merjasca z velikimi, kakor britev
ostrimi okliji. Ves prestreljen, se
je venomer pobiral in glasno kru-
lil. Očitno je bilo, da nas kljub
svoji nemoči hoče napasti. Še en-
krat je odjeknil strel in veliki
merjasec se je zgrudil in obležal.
Vsi trije smo stali ob njem, ter
opazovali veličastne zobe, ki so
mu štrleli močno zaviti ob precej
dolgem rvcu. Imel je tudi precej
starih brazgotin po telesu, kar je
dokazovalo, da je bil verjetno ve-
lik pretepač. Sedaj pa je ležal tu
pred nami zevajoč in popolnoma
negiben.

Vsedel sem se na buggy, si pri-
žgal cigareto in razmišljal... Skozi
zeleni zastor drevesnih vej, so se
usipali zadnji žarki sonca, ki je
počasi zahajalo daleč na obzor-
ju neskončnih ravnin. Uspešen
lov smo seveda proslavili po do-
mače: spili smo nekaj viskija in
dobro razpoloženim so se nam
sprostile glasilke in zadelala je
pesem, "Lovec je na štoru spal".

V ranem jutru naslednjega dne,
pa smo se odpeljali novim doko-
divščinam nasproti.

Dare Borec

EN BUGGY PUJSKOV

V TIVOLIJU

Med negovanimi gredami rož,
ob poteh, na igrišču, pod drevesi,
ob dečku s piščalko v ustih,
povsod so ostali drobci življenja.

Labod na ribniku, odlomljene veje,
tulipani pod spomenikom, šumenje iz mesta,
zaljubljeni pari, osamljeni starci,
vsega se je znalo veseliti mlado srce.

Soba z razmetano posteljo,
dišeča po parfumu in še po čem,
sponka in beli trak na mizi,
vse, prav vse še vedno boleče priča o tebi.

Bojim se samote, bojim se praznine,
ki jo tvoja odsotnost prinaša.
Hkrati hvaležen ti so trpim.

Niso bile vse sanje, kar sem spoznal.

JOŽE ŽOHAR

YOUTH SECTION

NE POZABIMO NAŠE MLADINE...

Dragi očetje, pripravljamo se na dan, ko vas bomo zopet prosili za pomoč in nekaj udarniških ur, ko bomo gradili športno igrišče za našo mladino. Prostor naj bi bil zadovoljiv za odbojko, košarko in tenis. Ogradili ga bomo z mrežo in s tem obvarovali pred mlejšimi otroci, katerim pa nameravamo postaviti nekaj skakalnih mrež, ki bi jih montirali v zemljo, pri tem bi morali izkopati jame in čez te jame napeti mreže. Tako obvarjemo otroke pri padcih in nesrečah. Dneva udarniškega dela, še nismo določili, pač pa vas vzpodbujamo, da mislimo tudi na vaše otroke, kateri se premnogi dolgočasijo z raznimi neumnostnimi igrami, med časom našega zabavanja in plesa.

Ivanka Bulovec

PICNIC AT WATTAMOLLA 29th JANUARY

As most probably you all know, the Youth Section had a picnic on the 29th of January at the beautiful picnic grounds of the "Royal National Park". Everybody that we expected to turn up, eventually, did arrive, even though we met up sometime before lunch.

The girls and guys had a fantastic time, except when it came to jumping off the cliff into the water, well the guys left the girls for dead. Oh well, they say boys will be boys EH!!

We also had a game of volley ball which pulled the majority of the people into the action, except for a few ladies. The game was good except when you had to run after the ball to stop it from going into the water.

That was just some of the things we did at the Picnic grounds of the National Park.

The Slovene Association were kind enough to the Youth Section in letting us have a page in the newspaper, which we will give details of what we would like other Slovene Youths and their friends and also their parents to know what ideas we have instil for the Youths and their friends in the future.

SQUASH 18th FEBRUARY

On 18th of February, Triglav Youth challenged S.A.S. Youth in a game of squash which was played at Burwood Squash Centre. The game was very challenging, even though we were greatly outnumbered.

Our best player was Igor Obreza who was winning all his heats, but finally was dropping back because of continuous non-stop playing. Igor, nevertheless, was nominated the best and fairest player. In the girls heats, Nives Muha, took the 3rd prize trophy.

DISCO 16th FEBRUARY

The turn out of the disco was not bad, but the Youth Section was a bit disappointed that more people did not come. This is what the Youth Section want for you, and that is to bring yourselves plus your friends, which if you do come, then of course our disco would turn out great. Lets see how the next response will be.

Slika na desni:

S.A.S. Youths, with Mr. & Mrs. Bulovec on the night of the disco.

WHAT WE HAVE LINED UP FOR YOU BETWEEN MARCH—JUNE

Ten pin bowling trial at Blacktown Bowling Centre, to select a team, who can later on challenge another club.

April Fri — 6

Disco which starts at 7.30 pm and finishes at 12.00 pm, at Slovene Association Sydney. Admission \$2.00.

April Sun — 29

Table tennis trials held at the Club, to select a team to play Marconi Youth, who have challenge us.

May Sun — 13

Picnic at Lane Cove National Park.

June — ?

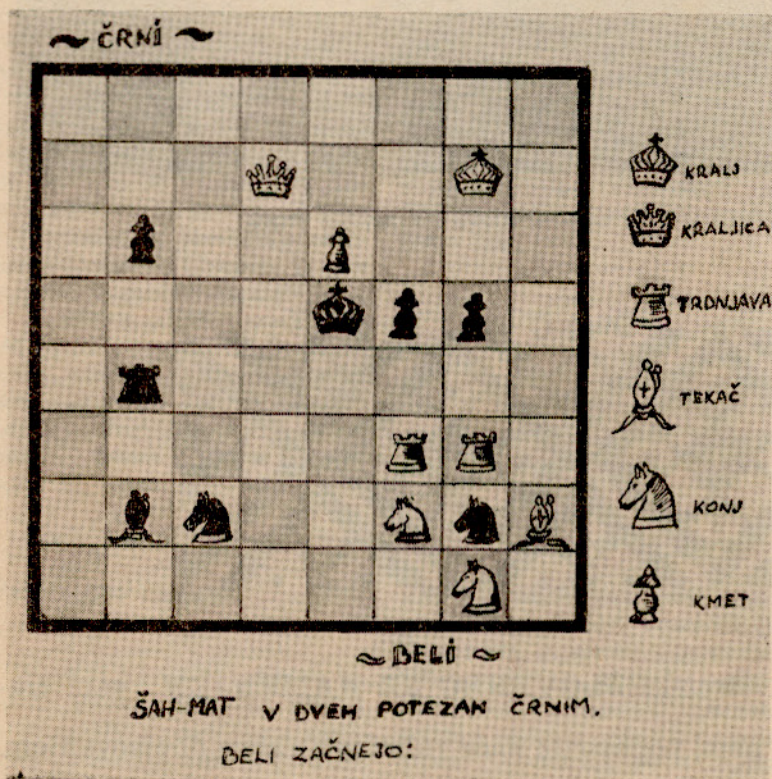
Table tennis game played with the Marconi Youth at their Club. We, the Youth Section will keep you informed with pamphlet etc:

Boris Muha
John Truden
Marie Kocycanic

The S.A.S. Youth would like to give their sincere thanks to the committee of S.D.S. for all the help which they have given us. We are very fortunate people to have such a friendly advisable and understanding committee, who take interest in all our affairs. The committee plays a big part in our existence, a part which we are very happy to be associated with.

This is the first opportunity we've had to thank all the Youth who helped us out on the 78 Yearly Ball and New Years Day. These people and many more who continually helped us in our functions. I would like to mention:

Nives Muha
Mary Truden
Jenny Muha
Bronwyn Gibbons
Brigitte Bererijak
Frank Cufer
Susan Kern
Elizabeth Rajer
And many more, THANK YOU!

ŠAHOVSKI PROBLEM

Dragi člani in članice, verjetno še vsi ne veste, da smo organizirali v našem Društvu tudi šahovsko skupino, kateri se je pridružilo kar lepo število ljubiteljev te špirom po svetu poznane igre.

Na voljo imamo tudi primerno ogrevano sobo, kjer se bodo v zimskih večerih šahisti lahko pomerili med seboj. Mladinci še posebej vabljeni.

Za šahovski krožek, se je zavzel naš marljivi odbornik g. Jože Hampton, ki vas bo z veseljem vpisal med šahiste.

Ob pričetku pa imamo za vas pripravljen tale šahovski problem in kdo ga prvi reši, dobi za nagrado \$10.00 — Pohitite. Časa imate 14 dni, po izidu tega časopisa.

DARE B.

LJUBLJANA

Robov vodnjak pred ljubljanskim Magistratom bodo premaknili v muzej, na njegovo mesto pa bodo napravili dvojnik, ki ga bo izklesal akademski kipar Marjan Keršič. Za to delo so se odločili zgolj, da očuvajo originalni vodnjak, katerega se je že lotil zob časa.

Obenem bodo obnovili prostore Magistrata samega in sicer: fasado, stopnišča, hodnike, urni stolp in nekaj pregrad. To delo je prevzelo podjetje Universal, ki je z delom pričelo že junija lani.

NOV LOVSKI DOM

RANKOVCI — V Rankovcih pri Murski Soboti, kjer so v okolici znana lovišča, ki jih v velikem številu obiskujejo tudi tuji lovci, so pred dnevi odprli lepo urejen lovski dom. Zgradili so ga člani zelene bratovščine sami. V kratkem bodo uredili še okolico poslopja in več krmišč.

PUSTNO RAJANJE

V prijetnem poletnem večeru, smo prispeli na veselo ozemlje, Slovenskega društva v Horsley Parku. S težavo smo končno našli, primeren parkirni prostor. Vse povsod avtomobili, vse povsod ljudje, mlado, staro in maske.

Med pustno razpoloženimi gosti, smo se komaj prerinili do našega omizja, katerega smo zaradi velikega navala naših rojakov, morali že vnaprej rezervirati. To nam je postala že navada, ker drugače lepo ali grdo, ostaneš brez stola in mize. Sicer pa vidim vsakokrat večje število kartic z napisom, REZERVIRANO.

Gledam, ugotavljam, spoznavam. Izgleda, da smo Slovenci le prišli do spoznanja, da je v slogi, dobri volji in potrpljenju precejšna mera energije, katera nas dviga, ter vzpodbuja na večje uspehe.

Uspeh Slovenskega Društva, pa ni samo pri nenehnem naraščanju njihovega članstva, pač pa je dejstvo, da ti člani tudi redno zahajajo v svoj družabni "slovenski dom," nasmejanih obrazov in

dišeči penicilin, "srčni ranocelnik", za moj zavihan rokav. Doktor mi je ušel, jaz pa sem smrdel po pijači, kot tapravi pust, ki ga je od pijače konec vzel. Nisem bil preveč navdušen, ko sem bil skoraj v istem momentu vprašan za enega izmed ocenjevalcev najboljših mask. Stopil sem na oder, v družbi še dveh sodnikov, ter opazoval pustne šeme, za katerimi se je skrivala kar precejšna mera bujne domišljije. Po temeljitem opazovanju, smo se le sodniki odločili za štiri najboljše. Prva in zaslužena nagrada, je odšla k trem pristnim originalom v turških nošah iz davnih časov. Nato so sledile še tri nagrade, ob velikem aplavzu zadovoljnih gostov.

Zazvene so SREBRNE STRUNE, in že smo se vrteli po plesišču, katero je bilo tokrat očitno premajhno.

V zgodnjih jutranjih urah sem se znašel zopet na cesti, tokrat kot sopotnik poleg svoje žene, v ušesih pa so mi še vedno odmevali zvoki Srebrnih Strun.

Dare Borec

ŠE ENA NOVICA...

V soboto 24. februarja, na maskaradni večer, se je pri našem Društvu uresničil spev Avsenikove "REZKE" — Ob pustu se bom pa poročil —. Dolga miza v naši dvorani, je bila v zgodnjih popoldanskih urah svečano pripravljena za svate.

Kuharice, natakariji in vsi, smo nestrpno pričakovali prihod neveste in ženina, Pavelna Letnar in njegove nad vse luštne neveste Jane. Jana je v Australiji šele šest mesecev in je doma iz Ljubljane. Zaposlena je kot tuširka. Pavel pa je prišel v Australijo že pred štirimi leti in je član našega Društva. On je trden Gorenjec, doma iz Javornika pri Jesenicah. Svatje pa so bili iz vseh koncev in krajev. Po končani večerji, njima je vodja naše muzike, Štefan Šernek zaželel v imenu odbora in

vseh članov Slovenskega Društva, srečno življensko pot. Za otvoritev plesnega večera, sta bila povabljeni ženin in nevesta, na prvi ples Štravsovega valčka, njima so sledili ostali svatje. Razpoloženje tega večera, je le težko opisati, opazovalec bi se le s težavo odločil, kaj bi opazoval — množico ljudi, številne svate ali neštete maske.

Pred vsem moramo resno pomisliti, da postaja naša dvorana premajhna za toliko ljudi in, da je gradnja zgornjih prostorov predvsem potrebna. Svatje so se začeli poslavljati v poznih urah, ženin in nevesta sta pa vztrajala do konca. Bili so vsi zadovoljni in nasmejani, pa saj je to vedno na slovenski ohceti.

Ivanka

Maškaradni bal pri S.D.S.

prav je tako. Nekoga pri sosednji mizi sem slišal, kako je dovedoval nekomu: "Jaz ti rečem, da je ta dom za nas Slovence že premajhen, kaj šele bo?"

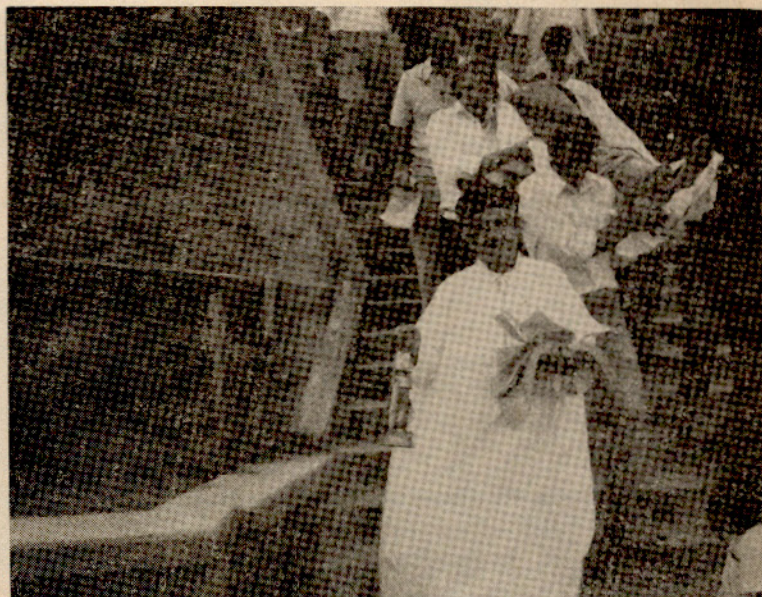
Pogled mi je šinil po sosesčini. Povsod prisrčni, nasmejani ljudje, ki ljubijo stare slovenske pustne navade, maske pa po svojem številu presegajo vsa prejšnja leta. Čudovite so. Prava paša za oči. Vedel sem, da bo izbiranje najboljših maske, zelo težavno delo za sodnike. Vse so lepe. Prešteval sem jih, pa sem se ustavil pri številki 59. Od turških stražarjev, do janičarjev, Miklove Zale in njenega strica, do arabskih beduinov, španskih plesalk, čarovnic, Sneguljčice, tja do osuplih crangutanov. Bil sem potopljen v svoje misli, ko me je nekakšen doktor medicine, prijel za roko in mi jel meriti krvni pritisk. Iz svoje zdravniške torbe, si je potegnil veliko konjsko brizgalko za injekcije, jo napolnil iz nekega kozarčka in že je siknil po viskiju

Avstralski SLOVENEK je glasilo Slovenskega društva Sydney: Urejujejo ga:

Ivanka Bulovec
Pavle Bogataj
Dare Borec

Novoporočenca Jana in Pavle Letnar pri rezanju torte.

Zadnje slovo od našega pusta

Avstralski SLOVENEK JE NAMENJEN vam članom, popestrite naše rubrike z vašim dopisovanjem.

Naslov: P.O. Box 93, Fairfield, N.S.W. 2165

NOVA GORICA.

Mednarodni mejni prehod pri Novi Gorici med Vrtojbo in Štandrežem, je prva tovrstna gradnja v Sloveniji. In to zato, ker je potrebno prav vse stvari graditi na novo. Podjetje Primorje iz Ajdovščine gradi na območju bodočega prehoda prvih 710 metrov avtoceste, z dvema prehodom za pešce, ter dvema vzporednima cestama. Razen tega pa tudi podaljšujejo cesto Šempe — Miren, na katero se bo navezala avtocesta. Vse to financira republiška skupnost za ceste. Računajo, da bo prehod odprt v prvi polovici leta 1981.

DOMŽALE.

V Štundi pri Domžalah bo čez nekaj dni začela poskusno obratovati doslej največja čistilna naprava za odpadne vode v Jugoslaviji. Delo domačih projektov in izvajalcev, ki so jo gradili od leta 1976. Projekt je izdal Hidroinžiniring iz Ljubljane. Odpadne vode bodo pritekale iz kamniškega in domžalskega območja po osem kilometrov dolgem kanalu, predvidevano je 94-odstotno čiščenje, nakar se bo odtekalo v Kamniško Bistrico.

TRST.

Podpredsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije Vitja Rode in Sergio Coloni, podpredsednik vlade avtonomne dežele Furlanije — Julijske krajine, sta na sestanku v Trstu obravnavala možnost vsestranskega vzajemno koristnega sodelovanja med Slovenijo in Furlanijo — Julijsko krajino s posebnim poudarkom na celovitem uresničevanju nalog iz osimskih sporazumov.

NEDELJSKI POROČA...

Sožalja izseljencev.

Slovenska izseljenska matica je v preteklih dneh po smrti revolucionarja in državnika Edvarda Kardelja prejela vrsto sožalnih brzojavk in pisem od slovenskih izseljencev iz številnih držav po svetu, sožalne brzojavke pa je poslala tudi vrsta izseljenskih društev in organizacij. Od izseljenskih organizacij naj omenimo Kanadsko-jugoslovansko združenje Bratstvo in jedinstvo iz Toronta, Slovensko društvo Sydney iz Australije in Slovensko narodno jednotno iz Chicaga, ki je v svojem telegramu zapisala:

"V imenu odbornikov in članov SNPJ po vseh združenih državah Amerike izražamo najgloblje sožalje ob smrti Edvarda Kardelja. Pogrešali ga bomo, nadaljevali bomo njegova prizadevanja za boljši svet."

Praktični nasveti

ZVEČILNI GUMI. Kocko ledu zavijemo v papirnat prtiček in ga držimo na zvečilnem gumi nekaj sekund, nato se bo gumi odlepil. Če je treba, izperemo še s tepihovo peno, osušimo in nazadnje skrtamo.

KRANJSKA GORA.

V Kranjski Gori se je pred kratkim vršilo 25 svetovno smučarsko prvenstvo novinarjev. Tekmovanja se je udeležilo 26 držav. Ob tej priliki so se seznanili z življenjem in samoupravljanjem v Sloveniji. Obiskali so tudi tovarno "ELAN" in "ISKRO" v Kranju.

V Sloveniji so letos zabeležili do sedaj najboljšo zimsko sezono. Vso zimo so bili hoteli, planinski domovi in kočje, zavzeti do zadnjega kotička. Vzrok temu, je bila tudi obilica snega. Na smučišču Kranjske Gore, Krvavca, Vogla in drugih planin, se je predvsem ob koncu tedna smučalo ogrog 100.000 smučarjev, med njimi tudi precej tujih turistov, Avstrije, Zahodne Nemčije in Švedske.

POMOČ BEGUNJCEM.

Avstralija bo v pomoč begunjem iz Indokine nakazala 3 milijone dolarjev Komisarju za begunce pri Združenih narodih. Ta vsota je dodatna vsoti 2.3 milijona dolarjev, katere je darovala za isti namen za leto 1977/78. Redni prispevek Avstralije Združenim narodom za pomoč begunjem je 740.000 dolarjev na leto.

Avstralija bo sprejela 10.500 beguncev iz Indokine v letu 1978/79. V letu 1977/78 je Avstralija sprejela 76.000 doseljenec, od teh jih je bilo 17.000 iz Azije. To je 22% od vseh sprejetih.

ŠTEVILČNO SE VEČAMO.

Koncem junija 1978 je Avstralija imela 14.248.500 prebivalcev. Število prebivalstva se je po juniju 1977 povečalo za 174.000 ali 1.24%, kar je 24.000 prebivalcev več, kot leto poprej.

Od tega je pa število rojstev padlo za 600, če primerjamo s predhodnim letom. Kljub temu se je rodilo 226.400 otrok, umrlo pa je 108.000 ljudi, kar je za 3.300 manj kot v prejšnjem letu.

Ako vzamemo v obzir tudi isto število prebivalstva, ki se je za stalno odselilo iz Avstralije, potem so nam doseljenci povečali skupno število prebivalcev za 56.000 v primeri s 43.000 v prejšnjem letu.

PLANICA.

V Planici je bilo 15. — 18. marca svetovno prvenstvo v smučarskih poletih. Mer seboj so se pomerili najboljši svetovni prvaki.

PARFUM. Madeže odstranimo (delno) z alkoholom, če so starejši pa tako, da jih menjaje namakamo v očetno kislino in v alkohol, potem pa temeljito izperemo s toplo vodo. S svile, žameta in atlasa jih odstranimo s toplim glicerinom, ki ga potem, ko je madež izginil, zberemo v vlažno krpo.

Hej Micka, pazi se! spet bosta vključila avtomatičnega pilota.

THE YOUTH SECTION OF SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY

"DISCO NIGHT"

EVERY FIRST FRIDAY IN MONTH AT
HORSLEY PARK
START ON 6TH OF APRIL 79. AT 7 PM.
WELCOME

ODREŽI

PRIJAVNICA — ZA DOPOLNILNO ŠOLO S.D.S.

Prijavnica

IME IN PRIIMEK

NASLOV

LETO STAROSTI

PODPIS STARŠEV:

ODREŽI

Velikonočno pirhovanje pri Slovenskem društvu

bo v ponedjelnjek 16. aprila ob 5h popoldne

z bogatim srečolovom

vljudno vabljeni

POZDRAV IZ DOMOVINE

Slovensko društvo Sydney
P.O. Box 93, Fairfield
N.S.W. 2165

Drugi mesec — v marcu — bo minilo že petnajst let, odkar skupaj igramo in prepevamo "trio Lojzeta Slaka" in kvintet "Fantje s Praprotna". V tem času smo prekrizali našo lepo slovensko deželo po dolgem in počez, obiskali mnoge rojake v raznih državah v Evropi, bili smo dvakrat onstran "velike luže" v Združenih državah Amerike in Kanadi in enkrat na petem kontinentu v Australiji. Spomini na gostovanje so nepozabni, vsem nam so ostali globoko v srcu.

Seveda se ob našem proslavljanju spominjamo vseh Vas, dragi rojaki, ki ste ali s svojo prisotnostjo na naših koncertih ali pa v pripravih na naša gostovanja pripomogli k temu, da smo našo pesem posredovali tudi Vam.

Ob našem delavnem jubileju pripravljamo jubilejni koncert, ki bo v petek 16. marca letos ob osmi uri zvečer v hali Tivoli v Ljubljani. Na tej slovesnosti nam bo tovarna gramofonskih plošč Helidon iz Ljubljane podelila tretjo zlato ploščo, produkcija kaset in gramofonskih plošč ATV Ljubljana pa drugo zlato kaseto.

Prisrčno Vas pozdravljamo in kličemo nasvidenje.

Za ansambel:
Lojze Slak, vodja ansambla

'POSLUŠTE VI'

Desetega februarja, ko je zabava na Slovenskem Društvu potekala s svojim običajnim tempom, se mi je dogodila dokaj nenavadna stvar. Ob prijetni glazbi Oberkrajnerjev sem opazoval neutrudne plesalce, ker sem bil od precejšnje vročine in balinanja predhodno, dokaj utrujen, da bi se njim pridružil. Vitka telesa mladih plesalk so se sunkovito stresala ob "rock" glazbi, katero imajo Oberkrajnarji tudi v svojem repertoarju. Fantje pa, kot navadno trdi v kolenih, so pa polagali več pozornosti opazovanju vrtečih se plesalk, kot pa svojim lastnim kretnjam.

Naenkrat me po rami potrepila ženska srednjih let, z ničkaj prijaznim obrazom in prične s hitrim glasom govoriti:

"Poslušajte vi, vi ste prijatelj od tistega Bulovca, povejte mu, da tle Oberkrajnarji ali kaj so že, ne znajo prav nič igrati."

"Ja gospa," sem se začudil.

"Veste, da odkar sem tu nočoj," je nadaljevala ogorčeno, "niso še niti ene slovenske zaigrali. Samo tole ropotanje, kar naprej."

"Pa jaz mislim gospa..." sem s pomirjevalnim glasom spregovoril.

"Ni treba nič, kar tako mu povejte, da če bo tako muziko tu gor vlačil, mene že ne bo več videl."

"Gospa, saj oni..." sem še en-

OBISKI IZ DOMOVINI

NAŠA MAMA NA OBISKU V AUSTRALIJI

Pred nekaj tedni, je prišla na daljši obisk k svoji hčerki, gospa Vilma Klančar. Dobrodošla med svojimi v Australiji.

Klančarjeva mama, nas je prijetno presenetila s svojim dobrim izgledom in s trdno voljo, katera jo je pripeljala tako daleč k nam. Pri njenih letih, ima jih namreč šele 71, izgleda, da ji ni moglo manjkati korajže.

Vožnja ji ni prav nič škodovala, celo pot se je kar dobro počutila, na JAT-ovem letalu.

"Sediš takole tam", mi pravi, "kot da bi sedel v prvem razredu kakšnega ekspresnega vlaka in kjer namesto mimobežnih pokrajin, lahko skozi okno vidiš samo oblake in neskončno nebo. Komaj zavedaš se, da letiš, da je ves svet pod teboj in ti daleč nad vsem."

Prejšni teden sva bila v mestu. Od Central postaje sva šla peš do Hayde Parka. Mama rada pešači. Pravi, da ji hoja dobro dne. Pogled na veliki most, čudoviti zaliv in Operno hišo, jo je očaral. Zdaj je bilo vse pred njo,

kar je včasih lahko videla samo na razglednicah. "Gledala sem te ljudi, ki so hodili mimo mene v parku. Neki so bili dostojno oblečeni. Nekateri so se mi zdeli, kot da jim manjka vsak smisel za oblačenje. Videla sem bose moške, brez srajc, kosmate in z uhanji v ušesih. Bili so kot gusarji, divjaki ali kot potomci le-teh."

Bila sva na Slovenskem Društvu Sydney. Pomagala nam je pobrisati in pogrniti mize in postaviti pribor za poročne goste. Zanimalo jo je naše društveno življenje.

"Vesela sem, da imate tak lep dom, kjer se lahko zbirate in se po svoje veselite. Tako prijetno, domače je tukaj."

Klančarjeva mama je drugače doma iz Šiške v Ljubljani. Stanuje v pritličju stanovanjskega bloka, kjer živijo tudi drugi upokojenci. Imajo svoj hišni svet in tudi svoje samoupravljanje. V obdobju je za njo vedno dovolj dela. Skrbi tudi za bolne. Včasih komu napravi obleko. Tudi zase sama šiva. Tako si vedno prihrani kakšen dinarček, od svoje pokojnine. Možno ji je na žalost preminil pred leti. Otroci so že odrasli in že dolgo pri kruhu. Zadovoljna je z življenjem in s tistim kar ima. Hudi časi, ko je z majhnimi otroki živela v Beogradu med vojno, so minuli. Takrat, je še vedno našla dovolj časa za delo v ilegali, medtem, ko je bil mož med borci. Zdaj, ko so vse vihre že dolgo mimo, ko so spet lepi časi, si želi še miru, malo sreče.

Z nami bo ostala do avgusta. Tu ji je všeč. Skoraj žal ji je, da ne more ostati še bolj dolgo.

Naj bo srečna med nami in naj bo njeno bivanje v Australiji prijetno.

JOŽE ŽOHAR

Klančarjeva Mama

Na obisku pri svojem bratu, je bil g. Vlado Vrtelj iz Sentvida pri Ljubljani. Velikokrat je prišel s svojim bratom na Slovensko društvo v Horsley Park in večkrat smo se pomenjkovali o domu in lepoti naše Slovenije.

Med pripovedovanjem se je izrazil, da se imamo lepo tukaj v Australiji, vendar je še lepše doma. V dobi dveh in pol mesecev bivanja v Sydneyu, smo ga zelo vzljubili in smo se težko poslovili od njega, ko je skupaj s svojim bratom in prijatelji praznoval poslovilni večer na našem hribočku, kjer ga je tudi naš fotograf ujel, ko si je ogledoval našega dragega Prešerna.

Drugi dan je odpotoval z našim JAT letalom nazaj v domovino. Hotel bi vzklikniti, nasvidenje — ali kdo ve, kateri od teh obiskovalcev iz domovine, se bo še enkrat podal na to dolgo pot na peti kontinent? To je težko vprašanje. Srečno pot, dragi Vlado in nasvidenje v domovini.

Odbor S.D.S.

BEOGRAD.

Trenutno je v Jugoslavijo 2 milijona 150.000 osebnih avtomobilov, kar povzroča veliko gnečo na cestah, ker cesta ne delajo tako naglemu porastku avtomobilov.

krat skušal vpasti v besedo.

"Če mu vi ne poveste, mislite, da se mu jaz ne upam?"

"Gospa, saj nisem nič..." sem bil zopet prekinjen.

"Poslušajte vi, še to mu povejte, da denar prinesejo tastari — ne otroci. Pa kakšni Slovenci so, ti Oberkrajnarji, če ne znajo niti ene slovenske?"

"Gospa, samo tisti na bobnih je Slovenec a na bobne se ne da Avsenikovih..." sem v šali dejal.

"Ni treba se nič norčevati," sem bil poučen, "tistemu pa povejte, da je tisto njegovo ropotanje zanič."

"Gospa, za moje ušesa oni kar lepo igrajo," sem jo prehitel.

"Vi, pa vaša ušesa," sem bil okaran, "povejte mu, kar sem rekla."

Pri teh besedah je ženska odhitela naprej in še le po nekaj trenutkih sem prišel k sebi. Presenetilo me je, ker te gospe sploh ne

poznam in le toliko mi je znano, da je njen mož iz okolice Postojne, in da imata lušno hčerko, katero sem že večkrat videl, vrteni se na plesišču. Mogoče se gospa celo razume na muziko. Po njenem nenasmejanem obrazu, bi dvomil. Ni mi znano, če so ti ljudje naši člani, toda po govorjenju sodeč mislim, da niso tisti, kateri imajo namen dati tistih petnajst dolarjev, kar v tri dni. Kakorkoli je že, ni posebno važno. Ker mi pa gospa ni dala, da ji pojasnem sem pa odločil, da napišem. Mogoče je pa le naš član.

Če boste imeli priliko to brati, vrjemite, da so Oberkrajnerji zelo priljubljeni med nami. Tudi ni namen odbornikov, da bi ljudi le ob denar pripravili. Veseli me, da smo se spoznali, čeprav ne vem, če se poznamo. Če boste večkrat obiskali naš dom boste tudi ostale "ropotače" lahko slišala. Mogoče pa vam bodo drugi

bolj všeč. Zdrava kritika nikdar ne škoduje, smo včasih rekli doma. Tudi gospodu Bulovcu sem povedal, kar ste mi naročili. Seveda mi ni jasno, kako morete tako obsojati, ker bi vsak lahko vedel, da se odbor zmeraj trudi, da bi zadovoljil vsakogar, ki obiskuje naš dom. Po mojem mnenju so se ob velikem obisku rojakov ta dan zelo odrezali s postrežbo in koi neplačana sila bi njim lahko le čestital za njihov trud, ki ga vložijo teden za tednom, da naš dom napreduje in lepša svoj izgled. Prepričan sem, da tudi Oberkrajnarji zaslužijo aplavz, če ne od vas, od ostalih ga sigurno.

Nič ne marajte, ko sem to napisal. Mogoče sem jaz še iz večjega hriba doma, kot ste pa vi. Včasih so mi rekli, da se moram drsati pol ure s smrečjem pod zadnico, da pridem do prve ceste.

P. Bogataj